

Když přijde zima

Peter S. Milan
Kateřina Sládková

do Sněhové Lhoty

*kouzelné
příběhy*

Když přijde zima

Peter S. Milan
Kateřina Sládková

do Sněhové Lhoty

Vánoční jízda

„Poběž. Začíná se stmívat,“ tahala Maruška Pepíka za rukáv.

„Za chvíli přijde Ježíšek, a když budeš zlobit, nic nám nepřinese,“ pofňukávala.

Pepík už je velký kluk. Chodí do druhé třídy. Má tašku, sešity a penál. A také pěkně zlobí. Odmlouvá doma i ve škole. Minulý týden dokonce přinesl poznámku v žákovské knížce a k tomu pětku. Vůbec nic si z toho nedělal, uličník.

Dokonce tvrdil, že žádný Ježíšek nechodí. Dárky si prý dávají lidé, a tak je mu poznámka fuk. Marušku to rozplakalo. Každý rok psala Ježíškovi a snažila se být hodná. Možná proto jí nosil dárečky. Nosil je i Pepíkovi, ale letos je asi nedostane, protože opravdu, ale opravdu hodně zlobil.

Maruška je prcek ze školky, ale příští rok... To už bude jiná. Bude prvňákem! Když psala Ježíškovi dopis, moc si přála tašku do školy. Nevadí, že ji ještě nepotřebuje. Postavila by si ji hezky na knihovničku a před spaním by se na ni dívala. Nebo by si také mohly hrát s Liduškou na školu.

Dopis Ježíškovi vlastně ani dopisem nebyl. Neumí ještě písmenka, ale všechno mu hezky namalovala.

Pepík se jí posmíval a ťukal si na čelo.

„Počkej ve škole. Ono tě to těšení přejde hned po první kuli,“ dobíral si ji. Ale to bylo před pár dny. Teď je Štědrý den a začíná se smrákat.

„Tak už poběž!“ čertila se Maruška.

Kluci celý den sáňkovali na stráni.

Teprve odpoledne Pepík navrhl: „Klucí, pojďte si postavit sněhuláka. Našel jsem na zahradě kastrol, bude ho mít jako čepici.“

Kluci zaparkovali saně u velké břízy na kraji lesa a začali vyrábět sněhové koule.